

Arrest

nr. 192 455 van 25 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ashraf clan. U bent afkomstig uit Marka in de provincie Lower Shabelle (Somalië). Uw vader was winkelluitbater in voeding en u volgde gedurende enkele jaren les aan de Koranschool (dhuxi). Vanaf het moment dat al Shabaab in 2008 aan de macht kwam in Marka, diende u zich aan hun regels te houden. U kon niet meer voetballen en mocht uw haar niet meer knippen zoals u wilde. U was voortdurend bang gestraft te worden. In 2011 kwamen leden van de Haber Gedir clan belastingen innen bij uw vader. Nadat uw vader hen vertelde dat hij geen geld had om ze te betalen en dreigde klacht in te dienen tegen hun praktijk, verlieten ze de winkel. Tegen de avond kwamen de leden van de Haber Gedir langs jullie

woning en schoten uw vader dood. Vervolgens schreeuwden ze op uw moeder en namen jullie spullen mee. Na het voorval bleven jullie nog ongeveer twee maanden thuis en sliepen bij jullie burens. U kwam niet meer buiten tot uw moeder u vertelde dat jullie het land gingen verlaten. Na dit te hebben vernomen vertrok u enkele dagen later met uw moeder per wagen naar Bosaso (Puntland). Na jullie aankomst in Bosaso namen jullie meteen een boot naar Jemen. Na drie dagen kwamen jullie in Jemen aan. Bij het aanmeren in Meyfa werden jullie door de VN (Verenigde Naties) naar Kharaz gebracht waar u een document kreeg dat drie maanden geldig was. Na twee maanden vertrokken jullie naar de wijk Basatin in de stad Aden waar een vluchtelingenkaart voor u werd opgemaakt. U kon in Basatin niet naar school. Wel volgde u gedurende drie maanden les Engels. Drie maanden na jullie aankomst in Basatin vond uw moeder werk als huishoudster in de stad Aden. Soms werden jullie financieel geholpen door Faruq Haji, een rijke Jemeniet die geld uitdeelde aan arme Somaliërs. U bleef voornamelijk thuis maar werkte gedurende tien dagen in een restaurantje in Basatin dat door een Jemeniet werd uitgebaat. Omdat hij u soms niet uitbetaalde stopte u met dat werk. Als laatste verdiende u op onregelmatige basis geld door geld van busreizigers in te zamelen. Omdat u Somaliër was werd u regelmatig op straat uitgescholden en mocht u van Jemenitische jongens niet samen met hen voetballen. In 2015 brak er een oorlog uit in Jemen. Tijdens bombardementen in augustus 2015 raakte u uw moeder, die op dat moment in een andere wijk was, kwijt. Jullie kennis Faruq Haji, vertelde u dat hij wist waar uw moeder was en beloofde u naar haar te brengen. U reisde beiden gedurende twee à drie dagen vanuit Basatin naar een luchthaven in een plaats dat Hudeyda of Sey'un werd genoemd. In de luchthaven vertelde Faruq Haji u dat u samen met hem zou reizen als zijn zoon. U zag dat hij twee donkerblauwe paspoorten bij zich had, maar vernam niets over de inhoud. U nam samen een vlucht naar een voor u onbekend land. Na jullie aankomst werden jullie meegenomen naar een boerderij waar veel mensen zaten die Arabisch spraken. Na een verblijf van twintig à vijfentwintig dagen in deze onbekende plaats werd u met een wagen naar een plaats aan zee gebracht. U werd er in een boot gezet waarmee u na een reis van acht dagen in een onbekende plaats aankwam waar u naar een opvangcentrum werd gebracht. Onderweg op zee verloor u uw reeds beschadigde vluchtelingenkaart. Vervolgens reisde u door naar België waar u op 24 september 2015 een asielaanvraag heeft ingediend. Na uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal op 12 juli 2016 zocht u contact met uw vrienden in Jemen. U vroeg ze om naar uw voetbalcoach in Jemen te gaan en een kleurenkopie van uw vluchtelingenkaart te vragen. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van een vluchtelingenkaart uit Jemen neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn in 1998 en bij gevolg zeventien jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum.

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 7 oktober 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,3 jaar een minimum leeftijd is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet uw stelling in 2011 uw land van herkomst, Somalië, te hebben verlaten, maakt dat u bij uw vertrek **eerder vijftien à zestien jaar** zou zijn geweest en niet twaalf à dertien jaar oud, zoals u beweerde op uw gehoor op het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS I, p.3). **Bij de vragen die u vervolgens werden gesteld over uw leefomgeving en uw dagdagelijkse leven in Marka in Somalië, wordt dan ook rekening houdend met deze (meer) werkelijke leeftijd.**

Alle bovenstaande feiten aangaande uw leeftijd in acht nemend dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties

onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Somalië/Marka in de provincie Lower Shabelle op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont.

Om te beginnen dient te worden opgemerkt dat u geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke opleidingsgraad. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde analfabeet te zijn, verklaarde u op het Commissariaat-generaal in Somalië meerder jaren naar de koranschool te zijn geweest waar u (de Koran) leerde lezen en schrijven (gehoor CGVS I, p.13,14,15). In Jemen stelde u vooreerst nooit naar school te zijn geweest (gehoor CGVS I, p.46). Als opmerkelijke uitleg waarom u er niet naar school bent kunnen gaan gaf u aan dat niemand u er had gebracht (gehoor CGVS I, p.56). Nochtans blijkt uit uw verdere verklaringen dat het wel degelijk mogelijk was om als vluchteling naar school te gaan en dat u in uw wijk buiten kwam en er zelfs af en toe werkte (gehoor CGVS I, p.46,49). Uiteindelijk gaf u aan in Jemen wel les te hebben gevolgd, meerbepaald een cursus Engels (gehoor CGVS I, p.56,57). Dat u zeker niet ongeschoold blijkt kan overigens worden opgemaakt uit uw voorstel om een schets te maken van uw woonplaats in Marka. U bleek dan ook in staat om een plattegrond weer te geven van de stad Marka, waarop u een grote cirkel tekende om de wijk Wadajir te duiden. Vervolgens bracht u uw eigen (sub)wijk Saraha (door u geschreven als "Sarh") aan in Wadajir en beeldde u de wijk Awbale (door u geschreven als "Abaly") en de wijken Bayt Raas en Ciibsher af. Daarnaast tekende u de aangrenzende wijken Horseed (door u geschreven als "Horsaad") en Hawlwadak (door u geschreven als "Holydag"). In de wijk Wadajir tekende u nog een (hoofd)weg en duidde een markt aan. Vervolgens duidde u aan waar de kust lag, een voetbalveld en de duinen (zie schets, gemaakt op 10 november 2016 en CGVS II, p.22,23). Deze afbeelding is zeker opmerkelijk voor iemand die verklaart nooit aardrijkskunde te hebben geleerd (gehoor CGVS I, p.15). Gevraagd of u alsnog kaarten heeft leren lezen/bestuderen antwoordde u enkel: "Ik kende buurten goed, als je in een stad woont moet je alles weten wat waar ligt. Toen ik hier kwam werd me meteen alles geleerd, aardrijkskunde en zo". Dat u enkel na wat les te hebben gevolgd in België een plattegrond met details kan tekenen, is echter weinig overtuigend. Uit het geheel van deze verklaringen blijkt dan ook niet dat u ongeschoold zou zijn.

Aangaande uw woonplaats in Marka dient voorts te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen niet helemaal coherent zijn. Zo antwoordde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de vraag naar uw adres overigens in de wijk Wadajir te hebben gewoond (zie verklaringen DVZ p.4, vraag 10). Wanneer u dezelfde vraag op het Commissariaat-generaal werd gesteld verklaarde u echter in Saraha te hebben gewoond. Na confrontatie met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken beaamde u er Wadajir te hebben vernoemd als uw adres. U legde vervolgens uit dat Saraha een kleine subwijk is binnen een grote wijk Wadajir (gehoor CGVS I, p.15,16 en CGVS II, p.20). Uit beschikbare kaarten toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt echter duidelijk dat Wadajir en Saraha aparte wijken zijn. Wanneer u werd geconfronteerd met deze informatie antwoordde u enkel "neen ik ben zeker Horseed, je hebt Horseed en Hawlwadak" (gehoor CGVS II, p.21).

Hoe dan ook, gevraagd of u nog andere stadswijken van Marka bij naam kende stelde u dat naast Wadajir ook Horseed en Hawlwadak stadswijken waren. Andere stadswijken verklaarde u vooreerst niet te kennen, maar herkende bij het vernoemen van de benaming Awbale deze plaats alsnog als wijk naast Saraha (gehoor CGVS I, p.16,17,18). Uit beschikbare kaarten van de stad Marka blijkt echter dat de stad nog meerdere wijken telt. Aangezien u verklaarde uw stad goed te kennen en wel buiten te zijn gekomen werd u de vraag gesteld welke grote wijken aan Wadajir grenzen. U antwoordde hierop met: "De beiden, tussenin". Gelet op dit merkwaardig antwoord werd u gevraagd om concreter te zijn en werd u de vraag voorgesteld als volgt: Als u uw (grote) wijk Wadajir buitenging, welke wijk kom je dan binnen, grenzend aan Wadajir. U stelde daarop "Eerste wijk is Horseed en dan kom je in Wadajir en dan als je dat buitengaats heb je Halwadak". Wat u met "eerste wijk" bedoelde verklaarde u enkel "Dat is een wijk van Marka". Gevraagd om te preciseren ten opzichte waarvan Horseed voor u de eerste wijk was, stelde u voor dat het ten opzichte van de dorpen is, als men van Carshago komt. Gevraagd om Carshago te lokaliseren ten einde te kunnen bepalen hoe de wijken ten opzichte van elkaar liggen, stelde u echter niet te weten waar Carshago juist ligt ten opzichte van Marka en dat u deze zaken enkel van horen zeggen heeft vernomen (gehoor CGVS I, p.16).

Uw verklaringen aangaande uw leven in Marka komen nog verder op de helling te staan door de volgende vaststellingen. Gevraagd om te vertellen hoe uw dagdagelijkse leven in Marka eruit zag stelde

u enkel "Ik werd 's morgens wakker nam ontbijt en ging naar de dhuxi, ik keerde terug naar huis, at en dan ging ik slapen en sommige middagen bracht vader me naar voetbalveld" (gehoor CGVS I, p.21). Op de vraag wat u nog zoal deed antwoorde u enkel: "Dat is het ik ging naar huis en dan reciteerde ik Koran". Van iemand die tot zijn vijftien jaar in een stad woonde, er naar buiten ging en er (Koran)school liep kan toch een meer doorleefd vertellen worden verwacht dan de door u opgegeven opsomming. Om een beter inzicht te krijgen in uw dagdagelijkse leven werd u gevraagd uit welke plaats in Marka uw koranleraar afkomstig was. U stelde dit echter niet te weten omdat u zich niet met dergelijke zaken bezighield. Evenmin kon u melden tot welke clan die man behoorde (gehoor CGVS I, p.22,23). Gelet op het belang van clans binnen de Somalische samenleving en de ontwikkelingen die zich in de periode dat u in Marka zou hebben gewoond –zoals het bestaan van clanconflicten- is uw uitleg voor uw gebrekkige kennis dan ook merkaardig (gehoor CGVS I, p.22). Even opvallend is het feit dat u de naam van uw eigen buurman –die u en uw moeder enige tijd onderdak verschaft- niet kent. Evenmin kon u bij uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal concreet melden tot welke clan deze familie behoorde. Bij uw tweede gehoor stelde u dan weer te vermoeden dat ze Gibilcad waren (gehoor CGVS I, p.23,24 en CGVS II, p.15,16). Deze uitleg is opmerkelijk aangezien u eerder aangaf dat Gibilcad op zich een verzamelnaam is voor verschillende clans, ondermeer uw eigen clan, de Ashraf (gehoor CGVS I, p.29). Uw uitleg dat uw buurman niet uw leeftijd had, waardoor u dergelijke informatie niet kende, is echter weinig overtuigend aangezien u wel met de zonen van uw buurman nauwe contacten onderhield (gehoor CGVS I, p.23 en CGVS II, p.15,16). Ook opvallend zijn uw verklaringen aangaande uw clankennis. Zo situeert u uw verblijf en beweerdde problemen in Marka in een periode dat er clanconflicten bezig waren in de ruime omgeving van uw woonplaats. Gevraagd of er in Marka clanconflicten aan de gang waren verklaarde u eerst van niet om u vervolgens te corrigeren en te stellen dat er een conflict tussen de Biyemaal en de Haber Gedir aan de gang was. Gevraagd om meer te vertellen over dat conflict stelde u niets over te kunnen melden (gehoor CGVS I, p.31). Hoewel u kan vertellen welke clans Marka als thuisland hebben en u weet te melden dat de clan Haber Gedir de macht in de stad hadden –uw vader zou door hun militie zijn omgebracht- (gehoor CGVS I, p.24,26,39), blijkt u verkeerdelijk Haber Gedir te duiden als een hoofdclan. In werkelijkheid is Haber Gedir geen hoofdclan in Somalië, maar behoort deze tot een hoofdclan. Nadat u deze opmerking werd gemaakt werd u gevraagd welke subclan(s) van de Haber Gedir dan de macht uitoefende(n) in uw stad. U wist dit echter niet te melden (gehoor CGVS I, p.26). Evenmin kon u vertellen wat het thuisland van de Haber Gedir is (gehoor CGVS I, p.25). Gevraagd om de Somalische hoofdclans op te noemen kwam u niet verder dan Haber Gedir en Abgal. U bleek hierbij niet te beseffen dat de beide door u opgenoemde clans, subclans van de hoofdclan Hawiye zijn (gehoor CGVS I, p.25). Op de vraag naar benamingen van subclans van de Hawiye stelde u er geen te kunnen opnoemen (gehoor CGVS I, p.41). Behalve dat u niets over de Hawiye kon vertellen (gehoor CGVS I, p.41) is uw stelling dat de Hawiye clan zich niet in Marka bevond merkwaaardig. **Aangezien de door u beweerdde problemen van uw familie die u het land deden verlaten rechtstreeks te maken hadden met een clanmilitie van de Haber Gedir, zou men van u kunnen verwachten meer concrete en correcte informatie te kunnen verschaffen over de Hawiye.** Treffend zijn dan ook uw verklaringen op uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal. Bij confrontatie met uw summier kennis over de clans in uw thuisstad kwam u plotsklaps vertellen dat de Hawiye clan in Marka aanwezig was. U specificerde hierbij dat het om de Haber Gedir ging. Even opmerkelijk is dat u opeens wel enkele subclans van de Hawiye hoofdclan kon opnoemen (gehoor CGVS II, p.23). Geconfronteerd met deze opvallend tegengestelde uitleg beweerde u dat u op uw eerste gehoor de vraag niet had verstaan (gehoor CGVS II, p.24). Die uitleg is echter geen afdoende verantwoording voor de vaststelling dat u bij uw eerste gehoor niet bleek te weten wat Hawiye was. De gestelde vragen in het eerste en tweede gehoor waren overigens identiek (gehoor CGVS I, pp.25-30 en p.41 en CGVS II, p.24). Het lijkt er dan ook op dat u, bewust zijnde van het feit dat het belangrijk was van kennis te reproduceren, tussen uw beide gehoren bewust informatie opzocht om uw kennis bij te spijkeren.

Gevraagd of uw andere familieleden in Marka problemen ondervonden met de Haber Gedir –beaamde u deze stelling. U kon echter niet concreet melden met welke problemen uw familie te kampen had (gehoor CGVS I, p.44). Overigens is het merkwaaardig dat uw verklaringen aangaande het bestaan van familieleden in het algemeen niet eensluidend zijn. Waar u aanvankelijk verklaarde dat uw vader een zus en enkele broers had –de broers had u echter nooit gekend- (gehoor CGVS I, p.20) beweerde u verder dat uw vader geen broers had (gehoor CGVS II, p.24,25). Geconfronteerd met deze vaststellingen ontkende u enkel uw aanvankelijke verklaringen. Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter geen afdoende uitleg voor deze inconsistente uiteenzetting van uw familiale situatie. Uw algemene geloofwaardigheid komt hiermee eveneens op de helling te staan. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in de loop van zijn asielaanvraag eensluidende en coherente verklaringen aflegt.

Over uw persoonlijke beleving tijdens de reis van Marka naar Bosaso kon u nagenoeg niets doorleefd vertellen. Zo somde u, op de vraag om te vertellen wat u zich herinnerde aan de reis, namen van twee dorpen op langs waar u zou zijn gereisd. Gelet op uw verklaring nooit eerder buiten Marka te zijn geweest werd u gevraagd hoe u deze namen had onthouden. U stelde daarover enkel dat u deze van horen zeggen had toen u nog in Marka woonde (gehoor CGVS I, p.43 en gehoor CGVS II, p.17,18). Opnieuw werd u gevraagd te vertellen over deze reisweg die volgens u ongeveer negen uur had geduurd. U vertelde daarop "We waren voorbij plaatsen met veel bomen en soms met veel zand voorbij gereden, we passeerden rotsachtige plaatsen, en zelfs bergen". Bij welke plaats deze bergen en rotsen zich bevonden wist u zelfs niet bij benadering te melden. U stelde enkel dat u voordien de benamingen van de (door u opgenoemde) dorpen had horen zeggen maar dat u verder niet had gevraagd waar jullie waren. Hierop werd u uitgenodigd verder te vertellen over uw beleving van deze reis. U verklaarde hierop enkel "dat is het" (gehoor CGVS II, p.18). Welke weg vanuit Marka naar Bosaso werd genomen en/of door welke clangebieden de reis ging –gelet op het bestaan van de aan de gang zijnde gewapende (clan)conflicten verklaarde u dit niet te weten (gehoor CGVS I, p.44 en CGVS II, p.19). Welke concrete plaatsen onder de controle van al Shabaab stonden en over welke gebieden ze geen controle hadden, wist u niets concreets te vertellen (gehoor CGVS II, p.19,20). Gelet op alle risico's die een dergelijke reis voor een vijftien-zestienjarige jongen met zich mee kon brengen (slachtoffer worden bij een clanconflict of aanhouding door al Shabaab), zou men kunnen verwachten dat men beter zou geïnformeerd zijn alvorens zich op de weg te wagen. Overigens is het bedenkelijk dat u niet spontaan kon vertellen welke leeftijd u had toen al Shabaab aan de macht kwam in Marka. U verklaarde enkel dat al Shabaab in 2008 kwam. Gevraagd hoe u zich een concreet jaartal kon herinneren maar niet meteen – zonder eerst uit te rekenen- kon melden hoe oud u ongeveer was, zei u enkel "mensen vertellen dat" (gehoor CGVS I, p.36). Evenmin wist u correct te melden welke president in Somalië aan de macht was toen u het land verliet. U stelde op uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal immers dat bij uw vertrek in 2011 Hassan Sheikh Mohamud president was die toen één jaar aan de macht was (gehoor CGVS I, p.34,35). In 2012, toen u in Jemen verbleef, zou Sharif Sheikh Ahmed, hem hebben vervangen (gehoor CGVS I, p.35). Wanneer u op uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal werd opgemerkt dat de door u gegeven informatie aangaande de presidenten niet correct was, verklaarde u dat bij uw vertrek geen enkele president de macht had, maar dat de huidige president Hassan Sheikh Mohamud was. Hij zou zijn voorafgegaan door Sharif Sheikh Ahmed. U werd daarop geconfronteerd met uw eerdere verklaringen en gevraagd waarom u een andere uitleg had gegeven. U antwoordde daarop enkel "ik weet niet" (gehoor CGVS II, p.26,27).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw vertrek naar Jemen, in Marka - in Lower Shabelle - in Somalië heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië

enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op 12 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoor CGVS I, p.2,3). U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd hierbij telkens geconfronteerd met uw gebrek aan algemene kennis en gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen (gehoor CGVS I, p.26,31,32,42,43 en CGVS II, p.27). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U reageerde bij elke confrontatie met het feit dat u toch Somali sprak en dat u waar u woonde niets geleerd had over (hoofd)clans (gehoor CGVS I, p.26,32,42).

De vaststelling dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Marka (Somalië) zet uw bewering als Somalische vluchteling in Jemen te hebben verbleven eveneens op de helling. Ter staving van uw jarenlang verblijf als Somalische vluchteling in Jemen legde u op uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal een (slecht leesbare) kopie van een vluchtelingenkaart neer. Er dient te worden bemerkt dat kopieën van documenten geen enkele bewijskracht hebben omdat de authenticiteit ervan niet kan worden nagezien. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat documenten dienen te kaderen in een geloofwaardige asielrelaas, hetgeen bij u niet het geval is. Dat er aan uw verblijf in Jemen sterk kan getwijfeld worden blijkt overigens uit het feit dat uw algemene kennis over Jemen/Aden/Basateen, ontoereikend is. Zo bleek u aanvankelijk niet te weten waar u in Jemen zou zijn aangemeerd wanneer u uit Bosaso zou zijn vertrokken (gehoor CGVS I, p.11). Op uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u dan plots dat u in Meyfa was aangemeerd (gehoor CGVS II, p.2). Gevraagd van waar u deze informatie had –gelet op uw eerdere verklaringen– stelde u “ik zag het op mijn kaart staan” (gehoor CGVS II, p.3).

Als reden om Jemen te verlaten haalde u aan dat er een oorlog was uitgebroken en dat Houti's aan de macht waren gekomen (gehoor CGVS II, p.50). Gevraagd om meer uitleg over dit conflict met de Houti en te vertellen waar de Houti voor staan, stelde u enkel “Houti willen (het) regime van president Ali Abdullah Salah omverwerpen, zoals in Somalië”. Gevraagd naar de reden van het conflict zei u “weet ik niet, ze willen land afpakken of zo en zelf gebruiken” (gehoor CGVS II, p.51,53). In werkelijkheid werden Houti's, in de periode dat u in Jemen beweerde te verblijven, gesteund door de voormalige president Ali Abdullah Salah, die samen een coalitie vormen tegen het regime van president Abd-Rabbu Hadi. Dat u niet over dergelijke informatie beschikt is opmerkelijk. U stelde immers meer dan vier jaar in Jemen/Aden, te hebben verbleven en getuige te zijn geweest van het conflict. Bij vraag naar uitleg wie Houti's juist zijn zei u enkel “mensen, gewoon, ... de benaming is Houti” (gehoor CGVS II, p.51). Gevraagd waarom deze groep zo wordt genoemd stelde u dit niet te weten.

Gevraagd hoe het komt dat u zo weinig informatie had over de gebeurtenissen in een plaats waar u jaren zou hebben verbleven en dagdagelijks in uw wijk Basateen geconfronteerd zou zijn met Houti's (gehoor CGVS II, p.50), zei u enkel “ze hebben daar altijd bestaan, voor mijn geboorte” (gehoor CGVS

II, p.51). Of de groep gewapende Houti een bepaalde benaming zou hebben wist u overigens niet te melden (gehoor CGVS II, p.51,52). Wel gaf u aan te weten hoe de leider van de Houti heette. Gevraagd om meer te vertellen over deze persoon zei u dan weer enkel "neen (kan) niets (over te vertellen), enkel hun leider" (gehoor CGVS II, p.52). Andere gekende personen van Houti's kende u niet (gehoor CGVS II, p.52). Nog opmerkelijker is uw informatie over de Somalische gemeenschap in Basateen waar u woonde en kort werkte. Terwijl uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt, dat de Somalische gemeenschap in Basateen zich heeft georganiseerd en clanoudsten/verantwoordelijken telt, herkende u –geconfronteerd met de naam van één van de verantwoordelijken in 2013, Sheikh Absher Hassan Youssef, niet (gehoor CGVS I, p.59). Wel gaf u op Ali Said, Mohamed Dirir en Ali Makino te kennen. Van geen enkele van deze personen wist u echter te melden tot welke clan ze behoorden (gehoor CGVS I, p.55).

Geconfronteerd met uw summiere kennis over uw laatst beweerde woonplaats, Basateen, in Jemen stelde u enkel "wat wil u weten". U werd daarop weerom opgemerkt dat u nagenoeg niets kon vertellen over de gebeurtenissen in Jemen –behalve algemeen stellen dat er oorlog is en er wordt gebombardeerd –informatie die ook algemeen geweten is. U antwoordde daarop "ik weet niet" (gehoor CGVS I, p.55).

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verblijf en bij gevolg vertrek uit Jemen blijkt ten slotte uit de uiteenzetting van uw beweerde reisweg van Jemen naar België (gehoor CGVS I, p.58 en CGVS II, pp.7-14). Zo dient te worden opgemerkt dat u bijzonder weinig wist over uw reis. U beweerde vanuit Jemen een vliegtuigreis te hebben gemaakt. Gevraagd vanuit welke luchthaven u een vlucht nam wist u niet zeker of het er Hudeyda of Sey'un heette (gehoor CGVS II, p.8). U wist enkel te melden dat de plaats zich in een hoek van Jemen bevond. Gevraagd wat u met "een hoek van Jemen" bedoelde of met welk ander land Jemen die hoek vormde, wist u echter niet uit te leggen (gehoor CGVS II, p.8). Over uw begeleider verklaarde u dat hij Faruq Haji heette, waarbij "haji" een bijnaam zou zijn. U zou de man reeds sinds uw komst in Jemen kennen en was hij een dichte kennis van uw moeder (gehoor CGVS II, pp.9-11). Waarom die man u niet concreet wilde vertellen waar uw moeder zich bevond –hij zou dit geweten hebben en u hebben beloofd naar haar te brengen- kon u niet verklaren (gehoor CGVS II, p.9,11). Voor de reis zou uw begeleider gebruik hebben gemaakt van paspoorten –één voor u en één voor hem zelf (gehoor CGVS II, p.11,12). Het is dan ook opmerkelijk dat u –hoewel de man u zei dat u als zijn zoon zou meereizen (gehoor CGVS I, p.58) - niet wist hoe uw begeleider concreet heette noch wat uw naam was volgens uw paspoort (gehoor CGVS II, p.12,13). Evenmin kan u vertellen van welk land het door u gebruikte paspoort was (gehoor CGVS II, p.13). Waar uw vliegreis naartoe ging weet u niet (gehoor CGVS II, p.12). In die voor u onbekende plaats zou u nochtans twintig à vijfentwintig dagen hebben verbleven (gehoor CGVS II, p.13). Uw reis zou vervolgens per boot naar een voor u onbekend land zijn voortgezet. Waar u aanmeerde weet u echter niet te melden. Nochtans stelde u er in een opvangcentrum te hebben verbleven (gehoor CGVS II, p.13,14). Geconfronteerd dat de uiteenzetting van uw reisweg niet geloofwaardig overkwam en het niet aannemelijk is dat uw begeleider u niet beter zou hebben voorbereid voor een vliegreis, gelet op de grote mogelijkheid ondervraagd te worden over uw identiteit, nationaliteit, afkomst, reisdoel en lettend op het feit dat uw begeleider u vergezelde, antwoordde u enkel "dat is de waarheid" (gehoor CGVS II, p.15). Die uitleg is geenszins serieus of afdoende. Gelet op het grote risico bij controle op mensensmokkel en eventuele bevraging van zijn klant tegen de lamp te lopen, is het niet aannemelijk dat u niet beter zou zijn voorbereid. Het is immers algemeen geweten dat de politie/douane, op internationale luchthavens regelmatig identiteitscontroles en gerichte acties voert om illegalen/ mensensmokkelaars op te sporen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van vertrek uit Jemen. Dit doet dan ook vermoeden dat u –behalve dat u niet uit Jemen vertrok, u ook voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreizen uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen. Uw algemene geloofwaardigheid wordt door deze vaststellingen ondermijnd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht

op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer ."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een "Advies van het UNHCR" van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige andere Somalische asielzaak.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 31 maart 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Vooreerst volhardt verzoeker weldegelijk in 1998 geboren te zijn.

Waar verweerder verzoekers herkomst in twijfel trekt, benadrukt verzoeker tijdens het gehoor een erg gedetailleerd beeld van Marka geschetst te hebben. Aangaande de stelling van verweerder dat verzoekers kennis te uitgebreid is voor iemand die geen scholing genoten heeft, legt verzoeker uit dat hij er verschillende jaren gewoond heeft en de wijken waar hij vaak kwam goed kende.

Wat betreft verzoekers clankennis, verwijst hij naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin deze stelt "dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen", "dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel" en dat "wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan". Verzoeker merkt op dat "[i]n casu verliest verwerende partij klaarblijkelijk de erg jeugdige leeftijd van verzoekende partij uit het oog en verwacht dat zij nog op de hoogte zou zijn welke clanconflicten er waren in haar regio toen haar familie besloot weg te vluchten." Ook stelt verzoeker dat hij "de laatste jaren voor haar vlucht naar België groeide zij op in Jemen" en dat het "dan ook niet ernstig van verwerende partij om een encyclopedische kennis van verzoekende partij te verwachten van Marka en de clans die aldaar gevestigd zijn."

Verzoeker benadrukt dat hij een uitgebreide kennis over Marka bezit: hij kan de wijken en dorpen aangeven, kan tal van clans en subclans correct benoemen en vertelt over het leven onder Al Shabaab.

Waar verweerder verzoekers vluchtelingenstatus in Jemen in twijfel trekt, betoogt verzoeker dat hij zijn vluchtelingenkaart waarop hij duidelijk herkenbaar is heeft neergelegd, uitgebreid kon vertellen over het leven in Jemen en kende hij termen die alleen Somaliërs die in Jemen leven, kennen. Het verzoekschrift voert aan dat "[m]instens dient aangenomen te worden dat verzoekende partij een begin van bewijs heeft aangebracht betreffende haar vluchtelingenstatus in Yemen.

Verwerende partij kon perfect – met de hulp van UNHCR – nagaan of verzoekende partij erkend werd als vluchteling of niet. Verwerende partij heeft zelfs de moeite niet genomen om deze informatie na te gaan!"

Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing niet is gesteund op *“daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming”* en stelt dat verweerder onredelijk te werk is gegaan.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. X; RvS 12 februari 2003, nr. X). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Verzoeker verklaart op 21 september 1998 geboren te zijn in Marka, provincie Lower Shabelle, Somalië tot zijn vlucht naar Jemen in 2011, waar hij in de stad Aden, wijk Basatin verbleef tot augustus 2015 alvorens naar België te vluchten. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt echter dat verzoeker

op 5 oktober 2015 minstens “met een redelijke wetenschappelijke zekerheid” kunnen aannemen dat verzoeker een “leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaardvariatie van een 2 tal jaar een goede schatting is” was hij dus in 1995 of eerder geboren is.

2.5. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker bij zijn vertrek uit Somalië vijftien à zestien jaar zou geweest zijn en niet twaalf à dertien jaar, zoals verzoeker beweerde bij het CGVS (gehoorverslag van het CGVS van 12 juli 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 3). Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en ongeveer vijftien à zestien jaar in Marka, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografisch, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers kennis is echter uitermate ontoereikend.

2.6. Vooreerst slaagt verzoeker er doorheen de opeenvolgende gehoren niet in eenduidig aan te geven waar in Marka hij precies woonde. Zo stelde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de wijk Wajadir te hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10), terwijl hij bij het CGVS aangaf in de wijk Saraha te hebben gewoond (CGVS-verslag 1, p. 14). Geconfronteerd met deze incoherentie trachtte verzoeker dit toe te lichten, “Wadajir is de grote wijk en daarbinnen ligt de kleine wijk Saraha” (CGVS-verslag 1, p. 16; gehoorverslag van het CGVS van 10 november 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 20). Deze uitleg kan echter niet overtuigen nu uit de informatie in het administratief dossier duidelijk blijkt dat Wadajir en Saraha wel degelijk aparte wijken uitmaken en van een vijftienjarige kan verwacht worden dat hij weet waar hij woont. Geconfronteerd met deze informatie, antwoordde verzoeker slechts nietszeggend “Neen ik ben zeker Horseed, je hebt Horseed en Hawlwadak” (CGVS-verslag 2, p. 21).

Voorts stelde verzoeker dat naast Wadajir ook Horseed en Hawlwadak stadswijken waren (CGVS-verslag 1, p. 16) en herkende hij “Awable” eveneens als een wijk van Marka (CGVS-verslag, p. 18). Uit de kaarten toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de stad veel meer wijken telt. Verzoeker gaf daarnaast nog aan dat “Beyt Ras” eveneens een wijk in Marka is, doch deze kan niet weergevonden worden op de kaarten toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoekers gebrek aan geografische kennis van zijn directe leefomgeving waar hij aan het buitenleven deelnam – en zelfs zijn eigen woonplaats – ondergraaft zijn beweerde herkomst uit Marka (CGVS-verslag 1, p. 17, 18, 21).

2.7. Ook verzoekers verklaringen aangaande zijn dagelijks leven komen oppervlakkig voor. Zo kwam verzoeker niet verder dan zijn dagindeling vaag te houden: “Ik werd ‘s morgens wakker nam ontbijt en ging naar de dhuxi, ik keerde terug naar huis en at en dan ging ik slapen en sommige middagen bracht vader me naar voetbalveld dat S YL (AZ spreekt in Engels uit) werd genoemd” (CGVS-verslag 1, p. 21). Verzoeker voegde er nog aan toe dat hij voetbal keek aan het voetbalveld en dat hij van voetbal hield (CGVS-verslag 1, p. 21). Gevraagd welke ploegen er dan speelden, antwoordde hij ontwijkend “voetbal kijken” (CGVS-verslag 1, p. 22). Nogmaals gevraagd, stelde hij louter dat het kinderen uit de buurt waren die daar speelden (CGVS-verslag 1, p. 22). Gevraagd welke bezigheden verzoeker daarnaast had, gaf hij enkel aan, “Dat is het ik ging naar huis en dan reciteerde ik koran” (CGVS-verslag 1, p. 22). Verzoeker kan met dergelijke vage verklaringen over zijn dagelijkse leven in Marka aflegt, bezwaarlijk aantonen aldaar te zijn geboren en opgegroeid en er te hebben gewoond tot zijn vlucht in 2011. Ook ingaand op zijn eigen verklaring kon hij zijn koranlezer – die hij naar eigen zeggen elke dag zag – niet nader toelichten, noch diens afkomstig of clan deze melden (CGVS-verslag 1, p. 22). Verzoeker kende evenmin de familienaam van zijn burens, noch (initieel) tot welke clan zij behoorden, hoewel hij verklaarde dat de kinderen van de burens zijn vrienden waren (CGVS-verslag 1, p. 23-24) en hij met zijn moeder hun laatste dag in Marka bij de burens doorbrachten (CGVS-verslag 2, p. 15). Dat verzoeker tijdens het tweede gehoor opeens wel wist tot welke clan deze burens behoren, met name Gibilcad, (CGVS-verslag 2, p.16), valt dit niet te rijmen met zijn eerder verklaringen waarbij hij stelde dat Gibilcad een verzamelnaam voor heel veel clans is, waaronder verzoekers eigen clan Ashraf (CGVS-verslag 1, p. 29). Verzoekers toelichting dat hij deze informatie niet kende omdat hij niet van dezelfde leeftijd als zijn buurman was (CGVS-verslag 2, p. 15), is irrelevant voor de kennis van clans en bovendien gaf verzoeker meermaals aan dat hij de kinderen van de burens wel kende (CGVS-verslag 1, p. 23; CGVS-verslag 2, p. 15).

2.8. Verzoekers herkomst uit Somalië wordt verder ontkend door zijn onbekendheid met clans. Zo weet verzoeker niet welke de hoofdc clans in Somalië zijn en stelt hij verkeerdelijk dat de Haber Gedir een hoofdc clan is (CGVS-verslag 1, p. 25-26). Verzoeker heeft duidelijk nog nooit van de clanfamilies gehoord, nu hij als antwoord op de vraag naar de hoofdc clans, gewoon grote clans begint op te sommen

“Over clans kan ik vertellen Haber Gedir en Abgal, Biyemaal, dat is ook grote clan, Sheykh al en Gandarshe” (CGVS-verslag 1, p. 26). Ook weet verzoeker weinig over de Haber Gedir, wiens clanmilitie verzoekers vader beweerdelijk heeft omgebracht. Zo kent hij geen enkele subclan van de Haber Gedir, weet hij niet tot welke hoofdclan deze behoren (CGVS-verslag 1, p. 26) en kan hij evenmin zeggen wat hun thuisland is (CGVS-verslag 1, p. 25). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Haber Gedir tot de clanfamilie Hawiye behoren. Verzoeker weet echter niets meer te vertellen over de Hawiye dan dat het een clan is en deze niet in Marka aanwezig is (CGVS-verslag 1, p. 41). Verzoeker gaf daarnaast wel aan dat er een clanconflict tussen de Haber Gedir en Biyomaal aan de gang was, maar kon hierover niets meer vertellen (CGVS-verslag, p. 31). Waar verzoeker ter verdediging stelde dat hij nooit bezig was met de clans en dat er nooit werd over gesproken waar hij woonde (CGVS-verslag 1, p. 25-26), getuigt deze uitleg op zich reeds dat verzoeker niet uit Somalië komt. Immers de gestructureerde clancontacten bepalen het sociaal en economisch leven in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Er dient te worden opgemerkt dat niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen kent, maar wel kan verwacht worden dat een Somali zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats kan toelichten, alsook de grote clanfamilies in Somalië kent. Verzoeker toont dan ook niet aan opgegroeid te zijn en gewoond te hebben in Somalië. Verzoekers ingestudeerde clankennis tijdens het tweede gehoor bij het CGVS doet hier niet van af. Zo wist hij dat de Hawiye wel degelijk in Marka aanwezig zijn en kon hij meerdere subclans van de Hawiye – de Abgal en Haber Gedir en Galjecel - opsommen (CGVS-verslag 2, p. 23).

2.9. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

2.10. Ook kan verzoekers gebrekkige socio-politieke kennis slechts zijn onbekendheid met Somalië verder aantonen. Zo gaf verzoeker verkeerdelijk aan dat Hassan Sheikh Mohamud ten tijde van zijn vertrek uit het land president van Somalië was (CGVS-verslag 1, p. 34) en deze, na één jaar president te zijn, werd vervangen in 2012 door Sharif Sheikh Ahmed (CGVS-verslag, 1, p. 35). Volgens de informatie in het administratief dossier was Sharif Sheikh Ahmed van 2009 tot 2012 president van Somalië, waarna hij wordt opgevolgd door Hassan Sheikh Mohamud, welke vanaf 2012 president werd. Verzoekers foutieve kennis komt aldus (slecht) ingestudeerd voor. Dat verzoeker daarnaast verklaarde dat Al Shabaab in 2008 aan de macht kwam in zijn beweerde dorp van herkomst, eerder dan te stellen hoe oud hij was toen dit zich voordeed of welke omstandigheden hij hierover herinnert, wijst alweer op gestudeerde kennis. Wanneer gevraagd naar gewapende groepen die tegen Al Shabaab vochten, gaf hij louter aan dat dit Somalische troepen waren, doch liet na melding te maken van de Ethiopische troepen die tussen 2006 en 2009 aanwezig waren in zijn regio van herkomst (CGVS-verslag 1, p. 33-34; informatie in het administratief dossier), wat opnieuw doet veronderstellen dat verzoeker niet in Marka is opgegroeid.

2.11. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker uitgebreide kennis over Marka bezit, dat hij de wijken en dorpen kan aangeven, tal van clans en subclans correct kan benoemen en kan vertellen over het leven onder Al Shabaab. Echter verzoekers kennis is in tegendeel ernstig ontoereikend. Verzoeker kan evenmin zijn vluchtweg van Marka naar Bosaso aannemelijk maken. Indien verzoeker drie dorpen op waarlangs hij gereisd zou zijn – Shalambood, Cagar en dorp Nummer 50 –, kan onthouden -dorpen die hij eenmaal doorkruiste (CGVS-verslag 1, p. 43; CGVS-verslag 2, p. 17) dan kan toch verwacht worden dat verzoeker de wijken in zijn dorp en clans waarmee hij dagelijks geconfronteerd wordt ook kent, *quod non*.

Voor het overige beperkte verzoeker zich tot nietszeggende verklaringen over een reis die volgens verzoeker ongeveer negen à tien uur duurde, *“We waren voorbij plaatsen met veel bomen en soms met veel zand voorbij gereden, we passeerden rotsachtige plaatsen, en zelfs bergen”* (CGVS-verslag 2, p. 18-19) terwijl kan verwacht worden dat verzoeker deze reis en de mogelijke gevaren die deze inhield

uitvoeriger kan beschrijven. Verzoeker is er zich echter niet van bewust of hij al dan niet door clangebieden heeft gereisd en kon slechts vaag stellen dat Al Shabaab de meeste steden controleerde, alsook dat vele steden onder controle van de regering stonden (CGVS-verslag 2, p. 19).

2.12. Verzoeker blijft inconsistent aangaande zijn familie in Marka. Zo stelt verzoeker eerst dat hij niets weet over andere familie in Marka, om even later te zeggen dat er andere familieleden in Marka wonen, maar dat hij deze nooit gezien heeft (CGVS-verslag 1, p. 20). Gevraagd waarom verzoeker geen contact had met deze familieleden, gezien Somali gewoonlijk dichtbij familie wonen en nauwe contacten onderhouden, kan verzoeker slechts antwoorden, *"Weet ik niet"* (CGVS-verslag 1, p. 20). Bovendien beaamt verzoeker later dat zijn ooms ook last hadden van de Haber Gedir (CGVS-verslag 1, p. 44), wat niet kan rijmen met de stelling dat hij deze nooit gezien heeft en geen contact met hen onderhield. Voorts gaf verzoeker tijdens het eerste gehoor aan dat zijn vader broers had, welke hij nog nooit gezien had (CGVS-verslag 1, p. 20), terwijl hij tijdens het tweede gehoor louter *"Neen"* antwoordde wanneer hem gevraagd werd of zijn vader broers had (CGVS-verslag 2, p. 25). Dergelijke onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen over eenvoudige zaken doen verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

2.13. Uit verzoekers verklaringen kan aldus komen vast te staan dat verzoeker niet bekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld in Somalië, zoals zijn directe geografische omgeving, de wijken in zijn dorp en de clans in zijn beweerdelijke regio van herkomst. Verzoekers beweerde problemen met de Haber Gedir, die zich in zijn dorp Marka zouden hebben afgespeeld, kunnen dan ook geen grond van waarheid hebben. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van verzonden beweringen vol van hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden of incoherenties.

2.14. De vaststelling dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde herkomst uit Marka en, bij uitbreiding Somalië, ondergraft dan ook verzoekers beweringen als Somalische vluchteling in Jemen te hebben verbleven. Dit klemmt te meer nu verzoekers kennis over Jemen, Aden en Basateen onaannemelijk ontoereikend is. Zo kon verzoeker aanvankelijk niet aangeven waar in Jemen hij precies zou zijn aangemeerd, *"Het was per boot maar weet niet waar juist"* (CGVS-verslag 1, p. 11), om dan tijdens het tweede gehoor te stellen dat hij in Meyfa'a aangemeerd was (CGVS-verslag 2, p. 2). Hierop gevraagd waar Meyfa'a ligt, stelt verzoeker slechts *"Weet ik niet"* (CGVS-verslag 2, p. 2). Ook over het conflict met de Houti – tevens de beweerde aanleiding van verzoekers vlucht uit Jemen (CGVS-verslag 1, p. 53) – kon verzoeker slechts oppervlakkige verklaringen afleggen als *"Houthi willen regime omverwerpen, zoals in SOM (Somalië)"* (CGVS-verslag 1, p. 51). Gevraagd waarom de Houti het regime dan willen omverwerpen, stelde verzoeker louter *"Weet ik niet, ze willen land afpakken of zo en zelf gebruiken"*. Verzoeker kon evenmin meer informatie over de Houti aangeven, noch wie ze juist zijn, *"Mensen gewoon"* (CGVS-verslag 1, p. 51). Dat verzoeker nagenoeg niets afweet van de Houti en het conflict, valt niet te rijmen met zijn bewering vier jaar in Jemen verbleven te hebben en getuige geweest te zijn van dit conflict. Zijn beweringen in Jemen gewoond te hebben worden verder ondergraven nu uit zijn verklaringen niet kan blijken dat verzoeker bekend is met de Somalische gemeenschap in Basatin, in Aden, Jemen (CGVS-verslag, p. 55), waar hij beweerdelijk gewoond heeft. De Raad kan aldus geen geloof hechten aan verzoekers voorgehouden verblijf in Jemen.

2.15. De door verzoeker neergelegde vluchtelingenkaart kan bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Een document is slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Bovendien betreft de vluchtelingenkaart een fotokopie, waaraan de raad geen geloof hecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.16. Dat verzoeker niet in Jemen verbleven heeft, wordt bevestigd nu hij ook zijn vluchtweg uit Jemen naar België niet aannemelijk kan maken. Zo wist hij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS niet vanuit welke luchthaven hij Jemen verlaten heeft (CGVS-verslag 1, p. 57), om dan tijdens het tweede gehoor te stellen *"Ik weet niet meer of het Hudeyda of Sey'un"* (CGVS-verslag 2, p. 8). Ook kent verzoeker de volledige naam van zijn begeleider niet (CGVS-verslag 2, p. 8), terwijl hij verklaarde dat hij deze man

kende sinds hij in Basatin aankwam en hij verzoekers moeder vaak bezocht (CGVS-verslag 2, p. 9). Voorts is het ongeloofwaardig dat verzoeker niet wist welke naam en nationaliteit vermeld waren op het paspoort waarmee hij reisde (CGVS-verslag 2, p. 12-13) en dat hij wist evenmin waar zijn vliegreis naartoe ging (CGVS-verslag 2, p. 12), hoewel hij geletterd was en het aldus redelijk is te veronderstellen dat hij dit bij aankomst kon aflezen. Van verzoeker kan wel degelijk verwacht kan worden dat hij zijn ongewone en bijzondere reis voldoende kan toelichten en weet welke landen en plaatsen hij doorreisde, en met welke reisdocumenten. Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een uiterst precare onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker hierover zo onwetend is en/of dat hij niet beter voorbereid werd door zijn smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die een smokkelaar riskeert.

2.17. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.19. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.20. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.21. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.22. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.23. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.25. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.26. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.27. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK